

ριών, τύπους άπασών τών στρατιωτικῶν στολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα περίεργα.

Μικρὰ θύρα ἄγει εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ αὐτοκράτορος, εἰς ὃν παράκειται τὸ γραφεῖον τοῦ ὑποπιστοῦ. Τοῦ κοιτῶνος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδω ἄλλο τίποτε παρὰ ὑπερμεγέθη καθρέπτην.

Ἄσα διὰ θραχέων μέχρι τοῦδε περιεγράψαμεν εἶνε πιστὴ τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ οἰκοῦντος εἰκῶν.

Ἡ στρατιωτικὴ αὐτοῦ φύσις καὶ αἱ πολεμικαὶ του μέριμναι ἀντανικλῶνται ἐν ἐκάστῳ ἐπίπλῳ, ἐν ἐκάστῃ εἰκόνι, ἐν ἐκάστῳ σκεύει. Τὸ ζῆφος εἶνε διὰ τὸν Γουλιέλμον ὅτι διὰ τὸν ποιητὴν ἢ λύρικ. Εἶνε τεχνίτης τοῦ πολέμου ὅπως ἄλλοι εἶνε μουσικοὶ ἢ ποιηταί. Ἄν ὁ Βαρβαρῶσας εἶνε ἢ ἐκπροσώπησις τῆς μεγαλοπρεποῦς μεσαιωνικῆς Γερμανίας, ὁ Γουλιέλμος εἶνε ἢ ἐνσάρκωσις τῆς στρατιωτικῆς Γερμανίας τῆς σημερινῆς.

Ποτὲ ἢ Γερμανία δὲν ἔσχε μεγαλύτεραν δύναμιν ἢ ὅσον κατὰ τοὺς χρόνους τούτους· τοῦτο δὲ χρεωστῆ εἰς τὸν Γουλιέλμον. Ἐμύχθησε πάντα μάχον ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἐκίνησε πάντα λίθον ἵνα φθάσῃ ὅπου ἔφθασε τῇ βοήθειᾳ τοῦ Μόλτικε καὶ τοῦ Βίσμαρκ. Διέλυσε βουλὰς καὶ ὑπερῆκεσε κωλύματα ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἤθελε, καὶ ἔφθασε μὲ τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν καὶ ταχύτητα, μὲ τὴν ὁποίαν φθάνει εἰς τὸν σκοπὸν ἢ σφαῖρα τοῦ κανονίου. Καὶ ὅταν ὁ σκοπὸς ἐπετεύχθη ὁ λαὸς τῆς Γερμανίας ἐλησμόνησε τὴν προτέραν ἐχθρότητα, ἐλησμόνησε τὰ μέσα καὶ ἀπέειδεν εἰς τὸν σκοπὸν καὶ ἐχαίρεισε τὸν γηραιὸν τῶν Χοενζόλλερν ἀπόγονον ὡς σωτήρα καὶ ὡς πατέρα.

Ἡ ὑγιεινότης τοῦ αὐτοκράτορος κράσις τῷ ἐπιτρέπει τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐργασίας. Τίποτε δὲν καταβάλλει τὸν Γουλιέλμον. Ἄγαπᾷ δὲ εἰς ἄκρον τὴν δημοτικότητα καὶ πολὺ ἐπιθυμεῖ νὰ μανθάνῃ ἢ Γερμανία πᾶσα διὰ τῶν ἐφημερίδων ἢ ἄλλως τοὺς κόπους καὶ τὰς ἐργασίας του καὶ τοῦ βίου του τὰς λεπτομερείας.

Ὁμιλεῖ εὐχερῶς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀποδίδονται μάλιστα εἰς αὐτὸν καὶ εὐφυολογία τινες εἰς τὴν γαλλικὴν ἐξενεχθεῖσαι. Τοιοῦτος διὰ βραχυτάτων ὁ Γουλιέλμος καὶ τοιοῦτο τὸ παλάτιόν του.

VICTOR TISSOT.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ

Ἡ ἐπιπόνησις τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τυφλῶν ἀνήκει εἰς τὸν παρελθόντα αἰῶνα, καθ' ὃν ὁ Hauy ἐθεμελίωσε τὸ σύστημά του ἐπὶ τῆς ἐπομένης βάσεως : «ἐὰν ὁ τυφλὸς διαγινώσκῃ τὰ ἀντικείμενα ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν ἐπιφανειῶν τῶν, τίνος ἕνεκα δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ διακρίνῃ τὸ α τοῦ φ, ἐὰν τὰ γράμματα ταῦτα καθίσταντο αἰσθητὰ εἰς τὴν ἀφήν.»

Ἡ βᾶσις αὕτη ὑπῆρξε λίαν γόνιμος, διότι ἐπ' αὐτῆς ἀνεπτύχθη ἢ τῶν τυφλῶν ἐκπαίδεξις εἰς

βαθμὸν προκαλοῦντα τὴν ἐκπληξίν. Ἐπὶ κεφαλῆς ἴσταται ἢ ἐν Παρισίοις Σχολὴ τῶν τυφλῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐμορφώθησαν διακεκριμένοι ἐπιστήμονες, μουσικοὶ καὶ τεχνῖται, διδάσκουσι δὲ νῦν, τὸ πλεῖστον, καθηγεταὶ τυφλοὶ, πρὸς μερικὴν διάφωσιν τοῦ ἀρχαίου λογίου «τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖ.» Ἀκολούθως ἔρχονται ὁμοειδῆ καθιδρύματα ἐν Λονδίῳ, ἐν Βερολίῳ, Ἄμστερδὰμ, Δρέσδη, Ζουρίχη, Κοπενάγη, κλπ.

Πρὸς γενικὴν κατανόησιν τοῦ προκειμένου ἐκπαιδευτικοῦ μηχανισμοῦ, ἀρκεῖ ἢ παρατήρησις, ὅτι περιλαμβάνει πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ τέχνην, εἰς ἐκμάθησιν τῆς ὁποίας δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἢ ὄρασις, ἢ δύναται αὕτη νὰ ἀναπληρωθῇ ἀπὸ αἰσθήσεως ἑτέρας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γραμματικὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ἐπόμενον ἀλφάβητον ἐπενοήθη ὑπὸ τοῦ τυφλοῦ καθηγητοῦ Braille, καὶ πρέπει νὰ ἐννοηθῶσι τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἕκαστον γράμμα σημεῖα ὡς ἀπλαῖ ἐξοχαί, τὰς ὁποίας προξενεῖ μὲν ἐπὶ χονδροῦ χάρτου, εἰς μείζονας διαστάσεις, ἢ πίσις ἀναλόγων τύπων μεταλλικῶν, δύναται δὲ νὰ διακρίνῃ ὁ τυφλὸς διὰ τῆς λεπτυνομένης ἀφῆς του·

a	b	c	d	e	f	g	h
i	j	k	l	m	n	o	p
q	r	s	t	u	v	x	
y	z	æ	ç	w			

Παραλείπομεν τὰ τονούμενα γράμματα καὶ τὰ διάφορα γραφικὰ σημεῖα ὡς καὶ τοὺς ἀριθμοὺς 1—9 καὶ 0, τὰ ὁποῖα δι' ἀναλόγων πρὸς τοὺς ἀνωτέρω τύπων ἐκδηλοῦνται ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Ἐν τῇ Παρισινῇ Σχολῇ τῶν τυφλῶν ἐκπαιδεύονται 250 ἀτυχεῖς παῖδες, συντηρούμενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ιδιωτῶν.

Ἡ ἐν Λονδίῳ Σχολὴ τῶν τυφλῶν ὠκοδομήθη ἀπὸ ιδιωτικῶν εἰσφορῶν καὶ συντηρεῖται ἀπὸ τοιοῦτων. Δὲν εἶναι δεκτοὶ παῖδες μικροτέρας ἡλικίας τῶν 12 ἐτῶν. Μεταξὺ δὲ τῶν διδασκομένων αὐτοῖς τεχνῶν διακρίνονται ἢ καλαθοποιία, ἢ ὑποδηματοποιία κλπ. Ὑπολογίζεται δὲ εἰς 60 χιλ. δρ. ἢ ἐνιαυσία παραγωγή τοῦ καταστήματος, χρησιμεύουσα εἰς τὴν συντήρησίν του!

Ὅτε, κατὰ τὸ 1567, οἱ ἐν Κρήτῃ Ἕλληνας χριστιανοὶ ἐκακοποίησαν Ἰουδαίους τινὰς ἐμπόρους, ἀπέστειλεν αὐτοῖς ὁ Πατριάρχης σοβάρας καὶ ἐντόνους παραστάσεις, ἠπειλήσεν ἀφρηισμόν κατὰ τῶν αὐτουργῶν, καὶ μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγινώσκει τις σήμερον τὸ συμπέρασμα τῆς ἐ-

1. Ἐστία, ἐκ τῆς Ὁλοκαυτοῦ. Ἐπιθεωρήσεως.

πιστολῆς ἐκείνης, δυνάμενον νὰ ἐφαρμοσθῆ καὶ εἰς ἄλλην ἐποχὴν:—«Ἡ ἀδικία εἶνε πάντοτε ἀδικία, οὐδεὶς δὲ οὐδέποτε δύναται νὰ δικαιολογηθῆ διὰ τῆς προφάσεως ὅτι ἀλλόθρησκον ἠδίκησεν. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε διὰ τοῦ Εὐαγγελίου: μὴ ἀδικήτε μῆτε κακουργήτε. Οὐδεμίαν διάκρισιν ἐποίησεν, οὔτε ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς νὰ βλάβπτωσι τοὺς ἀσεβεῖς.»

Τὸ ὥραιον καὶ σπάνιον αὐτὸ ἀνεξιθρησκίας παράγγελμα, ὑπὸ πνευματικοῦ ἄρχοντος λεγόμενον, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία ἐτήρησεν ἐν ζοφερᾷ δυστυχίας ἐποχῇ τὴν συνείδησιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς κλήσεως.

ΑΛΠΘΕΙΑΙ

Πόσον ταχέως λησμονεῖται ὁ ἄνθρωπος εἶτε ἐντὸς πενιχρᾶς νεκρικῆς κάλπης, εἶτε ἐντὸς πυραμίδος! Τὸ ἀθάνατον ἡμῶν ἐργὸν λογίζεται ἄπὸν, ὅπως ὁ κωμωδὸς, ὅπταν διέρχεται τὰ προσκήνια, μὴ διακρινόμενος πλέον ἐπὶ τῆς σκηνῆς μεταξὺ τῶν δρώντων ἔτι προσώπων.

Μόνον τοῦ λίκνου τ' ἄσματα, ἢ ἡ ἡχώ αὐτῶν τοῦλάχιστον, δύνανται ν' ἀποκοιμίσωσι τὴν ψυχὴν, ὅπταν αὕτη πολὺ ἐκλαυσεν.

Πάντων κορέννυται ὁ ἄνθρωπος, καὶ αὐτῆς τῆς ἀγνοτέρας εὐτυχίας. (J. P. Richter).

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ φωτός ἐπὶ τῆς υγείας τοῦ ἀνθρώπου.

Συνίξις καὶ τέλος· ἰδὲ σελ. 271.

Δ'

Τεχνητὸν φῶς εἶνε τὸ διὰ τῆς καύσεως φλογιστικῶν οὐσιῶν παραγόμενον ἐν καιρῷ νυκτὸς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐλλείποντος ἡλιακοῦ. Εὐχρῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἂν ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο ν' ἀποφύγῃ ἐντελῶς τὴν χρῆσιν τοῦ τεχνητοῦ φωτός· διότι εἶνε ἀποδεδειγμένον, ὅτι τοῦτο, εἴτε ἰσχυρὸν εἶνε, εἴτε ἀμυδρὸν, παράγει μεζῶνα βλάβην εἰς τὴν ὕρασιν ἀφ' ὅσων οἱ αὐτοὶ βαλμοὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός· ἐπειδὴ ἡμῶς εἶνε ἀδύνατον ν' ἀποφύγῃ τις τὴν χρῆσιν του ἐντελῶς, ἀνάγκη νὰ ἐκλέγῃ τὸ καταλληλότερον καὶ τὸ ἦττον ἐπιβλαβὲς καὶ νὰ ἐργάζεται δι' αὐτοῦ ὅσον οἶόν τε ὀλιγώτερον. Αἱ κυριώτεραι πρὸς παραγωγὴν τεχνητοῦ φωτός ὕλαι εἶνε τὸ στέαρ, τὸ σπέρμα τοῦ κήτους, ὁ κηρὸς, τὸ ἔλαιον καὶ τὸ ἀερίοφως (gas). Ἐκ τούτων τὸ στέαρ καὶ τὸ κακὸν ἔλαιον παράγουσι φλόγα ἄτακτον καὶ συνεχῶς ἀναθρόσκουσαν, διὸ καὶ ἀκατάλληλον τὸ καλὸν ἔλαιον δίδει φῶς γλυκὺ καὶ ἀκίνητον· τὸ δὲ σπέρμα τοῦ κήτους παρέχει φῶς ἀσθενές, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτοῦνται δύο τοῦλάχιστον λαμπάδες ἐξ αὐτοῦ, καίουσαι συγχρόνως. Τοῦ κηροῦ τὸ φῶς εἶνε ὀμαλὸν, εὐάρεστον καὶ σταθερὸν· τὸ δὲ ἀερίοφως

εἶνε ζωηρὸν καὶ διαυγές, ἀλλὰ κουράζει τὴν ὕρασιν διὰ τε τὴν συνεχῆ διακίνησιν του, καὶ διότι παρέχει εἰς τὰ ἀντικείμενα λευκότητά τινα ἀσυνήθη. Ἐξ ὧλων λοιπὸν τῶν τεχνητῶν φώτων καταλληλότατα διὰ τὴν ἐσπερινὴν ἐργασίαν εἶνε τὰ παραγόμενα ἐκ καλοῦ καὶ καθαρισμένου ἐλαίου, ἐκ κηροῦ καὶ ἐκ σπερματοκίτους.

Ἐκ τῶν προειρημένων ἐξάγονται οἱ ἀκόλουθοι ὑγιεῖνοι κανόνες, τηρητέοι κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ φωτός, φυσικοῦ ἢ τεχνητοῦ:

1^{ον} Πρέπει τις ν' ἀποφεύγῃ ὅσον οἶόν τε τὴν παρατεταμένην ἢ συγνήν ἐνατένισιν ἰσχυροτάτου φωτός, ὡς τοῦ ἡλίου, τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός κτλ.

2^{ον} Οἱ ὡς ἐκ τῆς κατοικίας ἢ τοῦ ἐπαγγελλομένου τῶν ἀναγκαζόμενοι νὰ ἐκτίθενται εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἀφρόνου φωτός δεόν νὰ φέρωσι κεχρωματισμένας διόπτρας (ὀμματουάλια) αἰρετάς· τοιαύτας δηλ. ὥστε νὰ μὴ μένωσιν ἀενάως προστηρημένοι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ νὰ τίθενται καθ' ἂς στιγμὰς ὑπάρχει ἀνάγκη, καὶ νὰ ἐξάγονται ἐν τῇ σκιά καὶ ἅμα τῆς ἀνάγκης παρερχομένης· τοῦτο δὲ, διότι αἱ ὕλοι ἔχουν τὴν ιδιότητα τοῦ νὰ συγκεντρῶνωσιν τὴν θερμότητα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ νὰ τὴν ἐμποδίζωσι τοῦ νὰ διασκεδασθῇ· ἐκ τῆς συγκεντρώσεως δὲ ταύτης δύναται εὐκόλως νὰ ἐπέλθῃ ὀφθαλμία ἰσχυρά.

3^{ον} Πρέπει τις ν' ἀποφεύγῃ ὅσον δύναται τὴν ἐργασίαν διὰ τοῦ ἀμυδροῦ φωτός.

4^{ον} Οἱ εἰς συνεχεῖς ἀντιλήψεις ἀντιθέσεων τῶν χρωμάτων ὑποκείμενοι, ὡς ζωγράφοι καὶ γραφεῖς, πρέπει νὰ προτιμῶσι μὲν τὴν ἐργασίαν διὰ τοῦ ἡλιακοῦ, ν' ἀποφεύγωσι δὲ ταύτην διὰ τοῦ τεχνητοῦ, καὶ κάμνωσιν ἡμερῶν τιῶν διακοπὰς μετὰ πᾶσαν σύντονον καὶ μακρὰν ἐργασίαν.

Οἱ ὑποχρωμένοι νὰ ἐργάζωνται διὰ τεχνητοῦ φωτός πρέπει:

α'—Νὰ παράγωσιν αὐτὸ οὔτε ἄπλετον, οὔτε ἀμυδρὸν, ἀλλ' ἱκανῶς ἐπαρκοῦν, ἤρεμον δὲ, ὁμοιόμορφον, γλυκὺ καὶ εὐάρεστον· β'—Νὰ προτιμῶσι τὸ διὰ κεκαθαρισμένου ἐλαίου παραγόμενον, κατὰ δεῦτερον δὲ λόγον τὸ ἐκ κηροῦ καὶ σπερματοκίτους, τὰ δὲ λοιπὰ ν' ἀποφεύγωσι· γ'—Νὰ περιφρασσοῦσι τὴν φλόγα δι' ὑελίνου κυλίνδρου, φέροντος ἔξωθεν σκιάδα ἀδιαφανῆ, ὥστε τὸ φῶς νὰ πίπτῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικείμενου τῆς ἐργασίας χωρὶς νὰ προσβάλλῃ κατ' εὐθεῖαν τοὺς ὀφθαλμούς· δ'—Ἐπειδὴ παρετηρήθη, ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κουράζονται ὀλιγώτερον ὅταν τὸ φῶς ἦνε μεγαλύτερον μὲν ἀλλὰ μακρὰν τοῦ ἐργοῦρου τεθειμένον, ἢ ὅσον ὅταν ἦνε μικρότερον καὶ πλησιέστερον, διὰ τοῦτο εἶνε προτιμώτερον νὰ ἐργάζεται τις ὑπὸ λυχνίαν, ἔχουσαν μέγα φῶς καὶ οὔταν ἀνηρημένην ἀνωθεν τῆς τραπέζης ἢ καὶ ὀλίγον τι ὀπισθέν του.